

CONSEIL DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

SESSION ORDINAIRE 1993-1994

26 NOVEMBRE 1993

PROJET D'ORDONNANCE

contenant
le deuxième ajustement
du budget général des dépenses
de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1993

DEUXIEME AJUSTEMENT DU BUDGET ADMINISTRATIF

de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1993

RAPPORT COMPLEMENTAIRE

fait au nom
de la Commission des Finances,
du Budget, de la Fonction publique,
des Relations extérieures et
des Affaires générales

par Mme Brigitte Grouwels

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. Membres effectifs: M. Pouillet, Président, MM. André, Cools, Cornelissen, Debry, De Coster, De Grave, Mme Grouwels, MM. Harmel, Moureaux, Rens, Vandenbossche.
2. Membres suppléants: M. Béghin, Mme Carton de Wiart, MM. Clerfayt, Delathouwer, Hermans, Mme Nagy, M. Smal.
3. Autres membres du Conseil: MM. De Berlangheer, Demannez, Lemaire, Mme Van Tichelen, M. Vandenbussche.

Voir:

Documents du Conseil:

- A-279/1 (92/93): Projet d'ordonnance.
A-279/2 (93/94): Rapport (renvoi).
A-279/3 (93/94): Amendement après rapport.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE RAAD

GEWONE ZITTING 1993-1994

26 NOVEMBER 1993

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

houdende
de tweede aanpassing van
de algemene uitgavenbegroting
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1993

TWEEDE AANPASSING VAN DE ADMINISTRATIEVE BEGROTING

van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1993

AANVULLEND VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie
voor de Financiën, Begroting,
Openbaar Ambt,
Externe Betrekkingen
en Algemene Zaken

door mevrouw Brigitte Grouwels

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen:

1. Vaste leden: de heer Pouillet, Voorzitter, de heren André, Cools, Cornelissen, Debry, De Coster, De Grave, mevrouw Grouwels, de heren Harmel, Moureaux, Rens, Vandenbossche.
2. Plaatsvervangende leden: de heer Béghin, mevrouw Carton de Wiart, de heren Clerfayt, Delathouwer, Hermans, mevrouw Nagy, de heer Smal.
3. Andere leden van de Raad: de heren Berlangheer, Demannez, Lemaire, mevrouw Van Tichelen, de heer Vandenbussche.

Zie:

Stukken van de Raad:

- A-279/1 (92/93): Ontwerp van ordonnantie.
A-279/2 (93/94): Verslag (verwijzing).
A-279/3 (93/94): Amendement na verslag.

Discussion

Le Gouvernement ayant déposé en séance plénière un amendement au texte adopté par la Commission, le Président du Conseil a décidé, conformément à l'article 79, 2, du Règlement, de renvoyer, avec l'assentiment du Conseil, cet amendement pour examen à votre Commission.

Le Ministre-Président justifie le dépôt de l'amendement (n° 1 — Doc. n° A-279/3).

Le projet d'arrêté, qui vise à arrêter les conditions d'octroi et de répartition du fonds des communes, a été soumis à l'avis du Conseil d'Etat. Celui-ci a estimé qu'à défaut d'ordonnance organique au sens de la législation sur la comptabilité de l'Etat — solution qui avait la préférence du Conseil d'Etat —, le Gouvernement ne pouvait octroyer les subsides, dont les conditions seront fixées dans l'arrêté en projet, que moyennant une autorisation reprise dans le dispositif du budget général des dépenses. (Application de l'article 12, alinéa 3, des lois sur la comptabilité de l'Etat.)

Trois solutions pouvaient être envisagées par le Gouvernement :

- soit, insérer une disposition spéciale dans le dispositif de l'ordonnance budgétaire et prendre ensuite un arrêté fixant les modalités de répartition du fonds;
- soit, faire adopter rapidement par le Conseil régional un projet d'ordonnance organique;
- soit, prendre un arrêté en application de la loi du 5 janvier 1976 instituant un nouveau fonds de communes.

La deuxième procédure a été écartée par le Gouvernement, car elle comportait le risque de ne pas aboutir avant la fin de l'année.

La troisième n'a pas été retenue non plus, car la disposition de la loi de 1976 ne correspond plus, selon le Conseil d'Etat, à la définition de loi organique que donne la législation sur la comptabilité de l'Etat depuis la réforme intervenue en 1989.

Il ne restait donc plus que la première solution, encore que la procédure dite des subsides facultatifs ne sera utilisée que pour la seule année 1993; le Gouvernement déposera, au début de l'année prochaine, un projet d'ordonnance organique pour les années 1994 et suivantes.

Partant du constat que la modification des règles de répartition du fonds des communes entrera en vigueur en fin d'année, plusieurs membres demandent au Ministre-Président si la nouvelle répartition aura des

Bespreking

Aangezien de Regering in plenaire vergadering een amendement heeft ingediend op de door de Commissie aangenomen tekst, heeft de Voorzitter van de Raad, overeenkomstig artikel 79, 2, van het Reglement en met instemming van de Raad, beslist dit amendement naar uw Commissie te verzenden.

De Minister-Voorzitter verantwoordt de indiening van amendement (nr. 1 — Stuk nr. A-279/3).

Het ontwerpbesluit dat ertoe strekt de regels voor de toekenning en de verdeling van het gemeentefonds vast te leggen, werd voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Bij gebrek aan een organieke ordonnantie in de zin van de wetgeving op de Rijkscomptabiliteit — oplossing waaraan de Raad van State de voorkeur gaf — heeft de Raad van State geoordeeld dat de Regering slechts subsidies, waarvan de voorwaarden in het ontwerpbesluit zullen worden vastgelegd, kon toekennen, op voorwaarde dat de toelating ertoe wordt opgenomen in het bepalend gedeelte van de algemene uitgavenbegroting. (Toepassing van artikel 12, lid 3, van de wetten op de Rijkscomptabiliteit).

Drie oplossingen konden door de Regering worden overwogen :

- ofwel een bijzondere bepaling opnemen in het bepalend gedeelte van de ordonnantie houdende de begroting en vervolgens een besluit nemen tot vaststelling van de regels voor de verdeling van het fonds;
- ofwel vlug een ontwerp van organieke ordonnantie laten aannemen door de Gewestraad;
- ofwel een besluit nemen met toepassing van de wet van 5 januari 1976 houdende oprichting van een nieuw gemeentefonds.

De tweede procedure werd door de Regering opzij geschoven, omdat het risico bestond dat zij niet vóór het einde van het jaar tot een resultaat zou leiden.

Er werd evenmin voor de derde procedure gekozen, omdat de bepaling van de wet van 1976 volgens de Raad van State sedert de hervorming van 1989 niet meer overeenstemt met de bepaling die de wet op de Rijkscomptabiliteit geeft van de organieke wet.

Dus bleef enkel de eerste oplossing over, hoewel de procedure van de zogenaamde facultatieve toelage enkel voor het jaar 1993 zal worden gebruikt; de Regering zal in het begin van volgend jaar een ontwerp van organieke ordonnatie indienen voor 1994 en volgende jaren.

Uitgaande van de vaststelling dat de wijziging van de regels voor de verdeling van het gemeentefonds op het einde van het jaar van kracht wordt, vragen verschillende leden de Minister-Voorzitter of de nieuwe verde-

conséquences sur la recette escomptée par les communes pour 1993.

Le Ministre-Président répond qu'en application de l'article 12, § 1er, de l'arrêté en projet, la quote-part de chaque commune pour 1993 ne pourra être inférieure au montant obtenu en 1992, additionné du montant dans la dotation complémentaire pour cette même année. La règle de la dégressivité du montant garanti ne jouera qu'à partir de 1994.

Un membre aborde ensuite le contenu de l'arrêté en projet du Gouvernement. Il admet qu'il y ait une solidarité entre les communes, et qu'il n'est pas évident de trouver une formule qui garantisse en pratique cette solidarité. L'histoire du fonds des communes le montre d'ailleurs, et tous les gouvernements, quelle que soit leur couleur politique, s'y sont essayé. Lui-même est partisan du maintien des règles actuelles de répartition du fonds. Cela n'empêche pas qu'on puisse créer en plus un fonds de solidarité auquel pourraient avoir accès les communes qui sont confrontées à des dépenses exceptionnelles en raison des difficultés d'ordre économique ou social auxquelles elles doivent faire face.

Mais ce mécanisme de solidarité ne doit pas jouer de manière automatique. Les communes doivent justifier les problèmes qu'elles rencontrent et les solutions qu'elles proposent, sinon le supplément de recettes octroyées risque d'être affecté à des dépenses superflues.

L'orateur donne ensuite deux exemples pour démontrer que la nouvelle répartition est injuste: Ganshoren, qui compte 15 000 habitants, ne fait pas partie de la première ceinture et ne rencontre pas de problèmes sociaux aigus; pourtant, elle bénéficiera du même montant qu'Uccle, qui compte 75 000 habitants.

Watermael-Boitsfort, qui n'est pas non plus une commune de la première ceinture et qui ne connaît pas non plus de problèmes sociaux aigus, va bénéficier d'une augmentation supérieure de sa dotation par rapport à Uccle.

A propos de la dotation de péréquation (50 p.c. de la dotation générale), l'intervenant regrette que l'on ne prenne pas en considération le rendement fiscal total de la commune. En outre, il critique le fait que, dans le calcul de la seconde part de cette même dotation, ce soit uniquement le taux de l'imposition, et pour une seule année seulement, qui est pris en compte.

Avant de modifier les règles de répartition du fonds, il y aurait lieu d'engager une réflexion en profondeur sur les critères objectifs à retenir. On pourrait d'ailleurs à ce propos, se baser sur les éléments statistiques qui ont été rassemblés par les communes, à la demande de la Région.

ling gevolgen zal hebben voor de ontvangsten waarop de gemeenten rekenen voor 1993.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat, met toepassing van artikel 12, § 1, van het ontworpen besluit, het aandeel van elke gemeente voor 1993 niet minder mag bedragen dan het in 1992 verkregen bedrag, verhoogd met het bedrag van de aanvullende dotatie voor hetzelfde jaar. De degressiviteitsregel van het gewaarsborgd bedrag zal slechts vanaf 1994 in aanmerking worden genomen.

Een lid heeft het vervolgens over de inhoud van het besluit van de Regering. Hij geeft toe dat er solidariteit moet zijn tussen de gemeenten en dat het niet gemakkelijk is om een formule te vinden die deze solidariteit in de praktijk omzet. De geschiedenis van het gemeentefonds toont dit trouwens aan, en alle Regeringen, wat ook hun politieke kleur weze, hebben zich eraan gewaagd. Zelf verkiest hij de huidige regels voor de verdeling van het fonds te behouden; dit neemt niet weg dat men daarenboven een solidariteitsfonds zou kunnen oprichten waarop de gemeenten een beroep zouden kunnen doen als ze het hoofd moeten bieden aan uitzonderlijke uitgaven wegens moeilijkheden van economische of sociale aard.

Maar dit solidariteitsmechanisme moet niet automatisch spelen. De gemeenten moeten hun problemen en de oplossingen die ze voorstellen verantwoorden, zoniet zou het bijkomend gedeelte van de toegekende ontvangsten aan overbodige uitgaven kunnen worden besteed.

De spreker geeft vervolgens twee voorbeelden om aan te tonen dat de nieuwe verdeling onrechtvaardig is. Ganshoren telt 15 000 inwoners, behoort niet tot de eerste gordel en kent geen acute sociale problemen; nochtans krijgt zij hetzelfde bedrag als Ukkel die 75 000 inwoners telt.

De dotatie van Watermael-Bosvoorde die evenmin een gemeente van de eerste gordel is en ook geen acute sociale problemen kent zal meer toenemen dan deze van Ukkel.

Wat de perequatiedotatie betreft (50 pct. van de algemene dotatie), betreurt de spreker dat men de totale fiscale opbrengst van de gemeenten niet in overweging neemt. Bovendien levert hij kritiek op het feit dat in de berekening van het tweede gedeelte van dezelfde dotatie enkel rekening wordt gehouden met belastingvoet en dan nog slechts voor 1 jaar.

Alvorens de regels voor de verdeling van het fonds te wijzigen zou men zich diepgaand moeten beraden over de te hanteren objectieve criteria. Ter zake zou men trouwens kunnen steunen op statistische elementen die door de gemeenten op verzoek van het Gewest werden verzameld.

L'orateur déclare qu'il ne soutiendra pas l'amendement du Gouvernement. Si cet amendement est soutenu par une majorité, il souhaiterait à tout le moins qu'on le complète par une disposition visant à garantir à chaque commune le maintien en 1993 de sa quote-part dans le fonds pour 1992, comme le prévoit d'ailleurs l'article 12, § 1er, de l'arrêté en projet.

Il dépose un sous-amendement en ce sens (n° 1).

L'intervenant critique la dégressivité qui sera appliquée à la quote-part garantie à partir de 1994. Il craint que certaines communes ne soient amenées à devoir augmenter sensiblement le niveau de leur fiscalité pour compenser la diminution de recettes provenant du fonds, ce qui pourrait avoir comme effet pervers d'accélérer encore la fuite des habitants vers la périphérie.

Enfin, il estime assez malvenu de venir avec ce projet maintenant, alors que la plupart des communes ont déjà élaboré, voire même déjà adopté, leur budget pour 1994. Il aurait été plus sage de faire les choses sans précipitation et d'appliquer la réforme à partir de 1995.

Le Ministre-Président rappelle tout d'abord que le fonds des communes a été créé au départ pour compenser le manque à gagner résultant de la suppression des octrois. Le souci d'une solidarité dans la répartition du fonds n'est venu que par après, et encore que très progressivement.

Le Ministre-Président considère que le fonds de solidarité évoqué par l'intervenant est repris dans la formule retenue par le Gouvernement; en effet, à côté de la dotation de base qui représente 20 p.c. du total, le restant est distribué en fonction de critères fondés sur la solidarité.

Par ailleurs, la création d'un fonds séparé comme suggéré par le membre impliquerait la mise en place d'une sorte de «super-tutelle», dont l'évocation même ferait bondir les partisans de l'autonomie communale.

Lorsque l'intervenant craint que le surplus de recettes octroyées aux communes les plus démunies n'aille à des dépenses superflues, le Ministre-Président fait observer que le rôle de la tutelle est précisément de contrôler les dépenses de fonctionnement. Et les bourgmestres ne manquent pas de se plaindre du caractère tatillon de celle-ci, ce qui tend à démontrer qu'elle remplit bien son rôle.

Les études effectuées à la demande de la Région ont servi à établir des comparaisons par type de dépenses entre les communes, compte tenu de leur caractéristiques propres. Plusieurs profils de communes ont pu être établis; ainsi, il ressort de ces études que les

De spreker verklaart dat hij het amendement van de Regering niet zal steunen. Indien het amendement door een meerderheid wordt gesteund, wenst hij dat men het ten minste vervolledigt met een bepaling die ertoe strekt dat elke gemeente de waarborg krijgt dat in 1993 haar aandeel in het fonds voor 1992 wordt behouden, zoals het trouwens in artikel 12, § 1, van het ontworpen besluit is bepaald.

Hij dient een subamendement in deze zin in (nr. 1).

De spreker levert kritiek op de degressiviteit die vanaf 1994 op het gewaarborgd aandeel zal worden toegepast. Hij vreest dat sommige gemeenten het niveau van hun fiscaliteit aanzienlijk zullen moeten verhogen om de vermindering van ontvangsten uit het fonds te compenseren, wat als negatief gevolg zou kunnen hebben dat er nog meer inwoners naar de randgemeenten zullen uitwijken.

Tenslotte vindt hij het tamelijk misplaatst om nu met dit ontwerp te komen, wanneer de meeste gemeenten hun begroting voor 1994 reeds hebben opgesteld, en zelfs hebben goedgekeurd. Het zou wijzer geweest zijn de zaken niet te overhaasten en de hervorming vanaf 1995 toe te passen.

De Minister-Voorzitter herinnert er eerst en vooral aan dat het gemeentefonds oorspronkelijk werd opgericht om het verlies aan inkomsten dat voortvloeide uit de afschaffing van de gemeentebelastingen te compenseren. De invoering van het begrip solidariteit bij de verdeling van het gemeentefonds kwam slechts daarna en dan nog zeer geleidelijk.

De Minister-Voorzitter meent dat het solidariteitsfonds, waar de spreker naar verwijst, opgenomen is in de formule van de Regering; naast de basisdotatie die 20 pct. van het totaal vertegenwoordigt, wordt de rest inderdaad verdeeld volgens criteria die steunen op solidariteit.

De oprichting van een afzonderlijk fonds zoals gesuggereerd door het lid, zou trouwens betekenen dat men een soort «supertoezicht» zou instellen, waarvan de vermelding alleen reeds de voorstanders van gemeentelijke autonomie doet steigeren.

Wanneer de spreker vreest dat het overschot van de ontvangsten dat aan de minst bedeelde gemeenten wordt toegekend naar overbodige uitgaven zou gaan, merkt de Minister-Voorzitter op dat de rol van de toezichhoudende overheid er precies in bestaat de werkingsuitgaven te controleren. En de burgemeesters laten niet na te klagen over de nauwgezetheid waarmee deze controle gebeurt, wat aantoont dat de toezichhoudende overheid haar rol goed vervult.

De studies uitgevoerd op verzoek van het Gewest hebben ertoe geleid tussen de gemeenten vergelijkingen op te stellen per soort uitgaven, rekening gehouden met hun eigen kenmerken. Verschillende profielen van gemeenten konden worden vastgelegd; aldus blijkt uit

communes pauvres sont généralement plus dépensières pour un même type d'activité ou de service que les communes plus aisées.

A propos des exemples cités par l'intervenant, le Ministre-Président fait remarquer qu'en 1992 Ganshoren n'a reçu que 1,5 p.c. du fonds et Watermael-Boitsfort que 1,6 p.c.

Il cite les chiffres suivants pour démontrer que la répartition actuelle n'est pas forcément équitable :

De 1982 à 1990, la part dans le fonds de chacune des communes suivantes a diminué comme suit :

Ixelles — 30 p.c.
 Uccle — 20 p.c.
 Saint-Josse — 15 p.c.
 Etterbeek — 13 p.c.
 Woluwé-Saint-Pierre — 7 p.c.
 Woluwé-Saint-Lambert — 5 p.c.

Enfin, en ce qui concerne les taux-pivots utilisés pour la répartition de la dotation de péréquation, il va de soi que ceux-ci pourraient être adaptés à l'avenir par la voie d'un arrêté pris en application de l'ordonnance.

Un membre estime que le fonds doit créer une plus grande solidarité entre les communes et que la révision des critères actuels s'imposait. Il reconnaît qu'il n'est pas facile de se mettre d'accord sur des critères objectifs et que l'opération fera de toute façon des heureux et des mécontents dans tous les partis. Il se réjouit du fait que le projet d'arrêté ne modifie pas la répartition pour 1993. Son groupe adoptera donc l'amendement du Gouvernement.

Un autre membre annonce que son groupe demandera que, lors du débat sur le projet d'ordonnance organique, toute la lumière soit faite sur les implications pour chaque commune du nouveau calcul de répartition proposé par le Gouvernement.

Par ailleurs, il souhaite avoir des garanties quant à la répartition du fonds pour l'année 1993. Comme l'amendement donne une habilitation au Gouvernement pour répartir le crédit affecté au fonds, il souhaite connaître la répartition avant de se prononcer sur l'amendement.

Un autre membre constate que le Ministre-Président revient sur l'engagement qu'il avait pris en 1992 de régler le problème de la répartition du fonds par le biais d'une ordonnance, de même que sur l'engagement d'avoir, lors de la discussion de cette ordonnance, un débat sur les disparités existant entre les communes et sur les critères à introduire pour arriver à une plus grande solidarité.

Le Ministre-Président a donc changé d'avis et choisi de régler la chose par un arrêté. Dès le 25 octobre, une note de l'inspection des finances tendait à démontrer l'absence de base juridique suffisante, ce que le Conseil

deze studies dat de arme gemeenten in het algemeen meer uitgeven voor eenzelfde soort activiteit of dienst dan de meer begoede gemeenten.

Wat de voorbeelden van de spreker betreft merkt de Minister-Voorzitter op dat Ganshoren in 1992 slechts 1,5 pct. en Watermaal-Bosvoorde 1,6 pct. van het fonds hebben gekregen.

Hij citeert de volgende cijfers om aan te tonen dat de huidige verdeling niet noodzakelijk billijk is :

Van 1982 tot 1990 nam het aandeel van de volgende gemeenten in het fonds als volgt af :

Elsene - 30 pct.
 Ukkel - 20 pct.
 Sint-Joost - 15 pct.
 Etterbeek - 13 pct.
 Sint-Pieters-Woluwe - 7 pct.
 Sint-Lambrechts-Woluwe - 5 pct.

Het spreekt vanzelf dat de spilpercentages die voor de verdeling van de perequatiedotatie werden gebruikt, in de toekomst zouden kunnen worden gewijzigd via een besluit dat krachtens de ordonnantie wordt genomen.

Een lid meent dat het fonds een grotere solidariteit tussen de gemeenten moet scheppen en dat de herziening van de huidige criteria noodzakelijk was. Hij geeft toe dat het niet gemakkelijk is akkoord te gaan over objectieve criteria en dat er in ieder geval in alle partijen gelukkigen en mistevredenen zullen zijn. Hij verheugt er zich over dat het ontwerpbesluit de verdeling voor 1993 niet wijzigt. Zijn fractie zal dus het amendement van de Regering goedkeuren.

Een ander lid kondigt aan dat zijn fractie tijdens het debat over het ontwerp van organieke ordonnantie zal vragen dat voor elke gemeente de gevolgen van de nieuwe berekening van de verdeling, voorgesteld door de Regering, duidelijk zou worden toegelicht.

Hij wenst trouwens waarborgen voor de verdeling van het fonds voor 1993. Aangezien het amendement de Regering machtigt het krediet voor het fonds te verdelen, wenst hij de verdeling te kennen voor hij zich uitspreekt over het amendement.

Een ander lid stelt vast dat de Minister-Voorzitter terugkomt op de verbintenis die hij in 1992 had genomen om het probleem van de verdeling van het fonds door een ordonnantie te regelen, evenals op de verbintenis om, tijdens de bespreking van deze ordonnantie een debat te houden over de bestaande ongelijkheden tussen de gemeenten en op de criteria die nodig zijn om een grote solidariteit te bereiken.

De Minister-Voorzitter is dus van mening veranderd en heeft gekozen voor een besluit om de zaak te regelen. Reeds op 25 oktober stond in een nota van de inspectie van financiën dat er geen voldoende juridische

d'Etat a confirmé dans son avis du 19 novembre dernier. Aujourd'hui, le Ministre-Président est forcé de faire marche arrière. Il est d'ailleurs étonnant que ces objections d'ordre juridique n'aient pas été soulevées lors du travail de préparation du projet, ce qui aurait permis d'éviter la situation d'urgence devant laquelle on se trouve aujourd'hui.

Suivant ce membre, le débat qu'on va avoir sur la répartition du fonds des communes sera d'ailleurs d'autant plus intéressant qu'il permettra d'avoir une approche globale de la politique envers les pouvoirs communaux.

L'orateur demande ensuite si l'arrêté qui fixera les conditions d'octroi des subsides aux communes pour la seule année 1993 reprendra les critères fixés dans l'arrêté du 10 novembre 1982 ou s'il appliquera les nouveaux critères de l'arrêté en projet du Gouvernement.

Le Ministre-Président répond que ce sont les nouveaux critères qui seront d'application.

Si un certain retard a été encouru dans la procédure d'élaboration de l'arrêté, c'est précisément parce qu'on a voulu évaluer en profondeur les résultats des études commandées aux communes auxquelles on a déjà fait référence. Le Ministre-Président déclare qu'il a voulu éclairer le débat pour éviter l'assimilation facile entre commune pauvre et commune mal gérée.

Quant à la procédure, le Ministre-Président défend sa bonne foi; dans le passé, les modifications apportées aux règles de répartition ont toujours fait l'objet d'un arrêté. En outre, il déclare vouloir être en mesure de pouvoir liquider le solde du fonds avant la fin de l'année, ce qui ne serait sans doute plus possible, si on devait encore passer devant le Conseil régional avec un projet d'ordonnance.

Le Ministre-Président répète par ailleurs qu'il n'est pas opposé au projet d'ordonnance pour 1994 et les années futures, ce qui assurerait une pérennité à la dynamique de la nouvelle répartition qu'il propose. Il souligne cependant qu'en agissant par la voie d'un arrêté, on peut modifier plus facilement les taux-pivots.

Enfin, il insiste sur le fait que l'accroissement des moyens octroyés au fonds ne suffira sans doute pas à sauver deux communes en particulier, et qu'il faudra donc réfléchir à d'autres voies pour les sortir de leurs difficultés.

Le membre réplique que la Commission n'a pas à assumer le retard pris par le Gouvernement dans l'élaboration de son projet d'arrêté.

basis was, wat de Raad van State heeft bevestigd in zijn advies van 19 november jongstleden. Vandaag is de Minister-Voorzitter verplicht op zijn stappen terug te keren. Het is trouwens verbazingwekkend dat er geen opmerkingen van juridische aard werden naar voren gebracht tijdens de voorbereidende werkzaamheden van het project, waardoor men de noodtoestand van vandaag had kunnen vermijden.

Volgens dit lid zal het debat over de verdeling van het gemeentefonds trouwens des te interessanter zijn naar mate het een globale benadering van het beleid ten opzichte van de gemeentelijke overheden zal mogelijk maken.

De spreker vraagt vervolgens of het besluit dat de toekenningsvoorwaarden voor de toelagen aan de gemeenten bepaalt voor het jaar 1993, de criteria zal overnemen van het besluit van 10 november 1982 of indien het de nieuwe criteria van het ontworpen besluit van de Regering zal toepassen.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de nieuwe criteria van toepassing zullen zijn.

Indien er een zekere achterstand werd opgelopen in de procedure tot uitwerking van het besluit, is dit precies omdat men de resultaten van de studies die de gemeenten hadden besteld en waarnaar men reeds heeft verwezen, grondig heeft willen evalueren. De Minister-Voorzitter verklaart dat hij het debat heeft willen toelichten om te vermijden dat men de arme gemeenten en de slecht beheerde gemeenten te gemakkelijk zou gelijkstellen.

Wat de procedure betreft, verdedigt de Minister-Voorzitter zijn goede trouw; in het verleden werd altijd een besluit genomen om de regels voor de verdeling te wijzigen. Hij voegt er bovendien aan toe dat hij in staat wil zijn het saldo van het fonds voor het einde van het jaar te vereffenen wat ongetwijfeld niet meer mogelijk zou zijn indien men nog een ontwerp van ordonnantie aan de Gewestraad moet voorleggen.

De Minister-Voorzitter herhaalt trouwens dat hij niet gekant is tegen het ontwerp van ordonnantie voor 1994 en de volgende jaren; dit zou het voortbestaan waarborgen van de dynamiek van de nieuwe verdeling die hij voorstelt. Nochtans beklemtoont hij dat men de spilpercentages gemakkelijker kan wijzigen door middel van een besluit.

Tenslotte benadrukt hij het feit dat de verhoging van de toegekende middelen aan het fonds waarschijnlijk niet zullen voldoende zijn om twee gemeenten in het bijzonder te redden en dat men bijgevolg over andere middelen zal moeten nadenken om hen uit de moeilijkheden te halen.

Het lid antwoordt dat de Commissie zich niet moet verantwoordelijk voelen voor de achterstand die de Regering bij de uitwerking van zijn ontwerpbesluit heeft opgelopen.

Le Ministre-Président répond qu'il a seulement voulu expliciter les raisons du retard encouru et les incertitudes liées à la procédure d'élaboration des textes.

Il déclare qu'il se heurte à de mêmes difficultés avec son projet d'ordonnance visant à réformer la tutelle. Son intention était d'introduire un rapport contractuel entre la commune et la Région dans certains cas, ce qui permettrait d'alléger la tutelle. Le Conseil d'Etat s'oppose à ce qu'on supprime la tutelle d'opportunité.

Le même membre demande si les deux communes qui viennent d'obtenir l'accord du Ministre fédéral de l'Intérieur pour conclure un contrat de sécurité avec la Région vont se voir appliquer le nouveau critère sur ce point dès cette année.

Le Ministre-Président répond que les contrats de sécurité n'ont pas encore été conclus. Dès lors, ces deux communes ne pourront bénéficier de cet avantage qu'à partir de l'année prochaine.

Le membre demande ensuite ce qu'il adviendra de la dotation complémentaire pour la ville de Bruxelles dans la nouvelle répartition.

Le Ministre-Président répond qu'il ne faut pas confondre la dotation que reçoit Bruxelles de l'Etat fédéral avec la dotation spéciale de 150 millions qui fait partie du fonds des communes. Ce qui est nouveau dans le projet d'arrêté, c'est que les deux montants évoluent indépendamment l'un de l'autre, alors que dans le passé la dotation spéciale était réduite lorsque la dotation fédérale était augmentée.

Le Ministre-Président confirme que Bruxelles recevra en 1993, une quote-part identique à celle de 1992, augmentée des 150 millions de la dotation spéciale.

Un autre membre considère qu'il est important que la nouvelle réglementation soit la plus transparente possible, et que les communes puissent ainsi connaître à l'avance quelles seront les ressources dont elles pourront bénéficier dans les années à venir.

Il considère lui aussi qu'il y a sans doute des communes bien gérées et des communes mal gérées, mais que cette distinction ne recoupe pas celle entre communes riches et communes pauvres.

L'ampleur du déficit ne peut donc constituer l'unique critère. Selon lui, les critères retenus par le Gouvernement sont objectifs et tiennent compte de nouvelles évolutions sociétales.

Il déclare soutenir l'amendement du Gouvernement, puisque le Ministre-Président a pris l'engagement de garantir la quote-part des communes au niveau de la dotation reçue en 1992.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat hij alleen maar de redenen van de opgelopen achterstand heeft willen uitleggen en de onzekerheden rond de procedure tot uitwerking van de teksten.

Hij verklaart dat hij op dezelfde moeilijkheden stoot met zijn ontwerp van ordonnantie houdende de hervorming van het toezicht. Hij had de bedoeling in sommige gevallen een contractueel verband tussen de gemeenten en de toezichhoudende overheid tot stand te brengen, waardoor het toezicht minder zwaar zou zijn. De Raad van State verzet er zich tegen dat men het gelegenheidstoezicht afschaft.

Hetzelfde lid vraagt of het nieuwe criterium op dit punt vanaf dit jaar van toepassing zal zijn op de twee nieuwe gemeenten waarvoor de federale Minister van Binnenlandse Zaken ermee instemde dat ze een veiligheidscontract met het Gewest zouden sluiten.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de veiligheidscontracten nog niet zijn gesloten. Bijgevolg, zullen deze twee gemeenten dit voordeel eerst vanaf volgend jaar kunnen genieten.

Het lid vraagt tenslotte wat er zal gebeuren met de aanvullende dotatie voor de Stad Brussel in de nieuwe verdeling.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat men de dotatie die Brussel van de federale Staat krijgt niet mag verwarren met de bijzondere dotatie van 150 miljoen die deel uitmaakt van het gemeentefonds. Wat nieuw is in dit ontwerpbesluit is dat beide bedragen onafhankelijk van elkaar evolueren, terwijl de bijzondere dotatie in het verleden beperkt werd wanneer de federale dotatie in het verleden beperkt werd wanneer de federale dotatie werd verhoogd.

De Minister-Voorzitter bevestigt dat Brussel in 1993 een zelfde aandeel als in 1992 zal krijgen, verhoogd met 150 miljoen van de bijzondere dotatie.

Een ander lid meent dat het belangrijk is dat de nieuwe reglementering zo doorzichtig mogelijk is en dat de gemeenten aldus op voorhand weten over welke middelen zij in de komende jaren kunnen beschikken.

Hij meent ook dat er ongetwijfeld goed en slecht beheerde gemeenten zijn, maar dit onderscheid stemt niet overeen met rijke en arme gemeenten.

De grootte van het tekort kan dus niet het enige criterium zijn. Volgens hem zijn de Regeringscriteria objectief en houden ze rekening met de nieuwe evoluties in de maatschappij.

Hij steunt het amendement van de Regering aangezien de Minister-Voorzitter de verbintenis heeft aangegaan het aandeel van de gemeenten te behouden op het niveau van de dotatie van 1992.

Un membre estime qu'une plus grande solidarité est indispensable car la dualité entre communes riches et pauvres tend à s'accroître au niveau de la Région.

Il y a non seulement une inégalité entre les communes du point de vue de l'assiette fiscale, mais aussi au point de vue des taux de taxation.

Aussi, l'intervenant considère qu'il est essentiel d'examiner si les changements par rapport à l'arrêté de 1982 contribuent à instaurer une plus grande solidarité.

Il approuve l'accroissement de la quote-part réservée à la péréquation fiscale (de 32 à 50 p.c.), tout en soulignant que le poids de l'assiette fiscale ne change pratiquement pas (de 35 p.c. à 32 p.c.). La nouveauté concerne l'introduction du taux, ce qui est une bonne chose, dans la mesure où l'on valorise les communes qui font un effort sur le plan fiscal.

Toutefois, la manière dont ce critère du taux est appliqué défavorise les grandes communes par rapport aux petites, ce dont il s'étonne. En ce qui concerne l'application du critère de l'assiette fiscale, il considère que l'ancien système, qui prenait en compte la différence entre le rendement moyen de la commune et celui de l'ensemble des communes, est plus discriminant que le nouveau système qui lui tient compte du rapport entre les deux rendements. L'effet de seuil contenu dans le mécanisme de péréquation fiscale est en outre renforcé dans le nouvel arrêté, ce qui est discriminatoire pour les communes qui sont très proches de la moyenne.

A propos de la dotation de compensation, il se demande si le critère de la population étrangère est pertinent: ne faudrait-il pas l'affiner et prendre en considération certains facteurs d'ordre sociologique affectant cette population?

De même, il estime que la quote-part liée à la conclusion d'un contrat de sécurité est discriminatoire, car elle ne tient pas compte des besoins réels. En outre, ce critère est de nature à pousser les autres communes à essayer d'obtenir l'agrément du Ministère fédéral de l'Intérieur. Et l'on sait par ailleurs que le choix des communes s'est faite parfois sur des considérations d'ordre politique.

Le critère suivant — le total des bâtiments érigés avant 1946 — ne lui paraît pas non plus pertinent, parce que ces bâtis n'ont pas la même valeur d'une commune à l'autre. Selon lui, il serait plus indiqué de tenir compte de la surface des zones à protéger dans chaque commune. Plutôt que l'âge des bâtis, il serait plus pertinent de tenir compte de la dégradation réelle des bâtiments.

De manière générale, l'orateur est d'avis que la taille des communes intervient de manière insuffisante dans le calcul de la dotation, puisqu'un tiers du total des

Een lid meent dat een grotere solidariteit absoluut noodzakelijk is want de dualiteit tussen de rijke en de arme gemeenten lijkt nog groter te worden op het niveau van het Gewest.

De gemeenten vertonen niet enkel een ongelijkheid inzake de fiscale grondslag maar ook inzake de belastingtarieven.

De spreker meent dan ook dat het zeer belangrijk is na te gaan of de veranderingen ten opzichte van het besluit 1982 bijdragen tot een grotere solidariteit.

Hij keurt de verhoging van het aandeel voor de fiscale perequatie goed (van 32 tot 50 pct.) en wijst erop dat het belang van de fiscale grondslag bijna niet verandert (van 35 tot 32 pct.). Nieuw is het invoeren van de tarieven, wat een goede zaak is in zoverre de gemeenten die een inspanning leveren op fiscaal vlak worden gewaardeerd.

Nochtans benadeelt de manier waarop dit criterium van het tarief wordt toegepast de grote gemeenten ten opzichte van de kleintjes, en hij verbaast zich daarover. Inzake de toepassing van het criterium van de fiscale grondslag meent hij dat het oude systeem, dat rekening hield met het verschil tussen de gemiddelde opbrengst van de gemeente en dat van alle gemeenten, meer discriminerend is dan het nieuwe systeem dat rekening houdt met de verhouding tussen beide opbrengsten. Het drempeleffect in het mechanisme van de fiscale perequatie wordt daarenboven in het nieuwe besluit, wat de gemeenten die zeer dicht bij het gemiddelde staan discrimineert.

Wat de compensatiedotatie betreft vraagt hij zich af of het criterium van de buitenlandse bevolking relevant is: zou men dit niet moeten verfijnen en rekening houden met sommige elementen van sociologische aard die deze bevolking typeren?

Hij meent ook dat het aandeel gekoppeld aan het sluiten van een veiligheidscontract discriminerend is want het houdt geen rekening met de werkelijke noden. Bovendien kan dit criterium de andere gemeenten ertoe brengen, te pogen de erkenning van de federale Minister van Binnenlandse Zaken te verkrijgen. Men weet trouwens dat de gemeenten soms gekozen worden uit politieke overwegingen.

Het volgende criterium — alle gebouwen opgericht voor 1946 — lijkt hem ook niet relevant, want deze gebouwen hebben in de ene gemeente niet dezelfde waarde als in de andere. Hij denkt dat het raadzamer zou zijn rekening te houden met de oppervlakte van de te beschermen gebieden in elke gemeente. In plaats van de ouderdom van de gebouwen zou men beter rekening houden met de werkelijke beschadiging van de gebouwen.

In het algemeen is de spreker van mening dat bij de berekening van de dotatie onvoldoende rekening wordt gehouden met de grootte van de gemeenten, aangezien

moyens octroyés ne tient pas compte de cette dimension.

Il estime que l'effet de lissage de la période transitoire est beaucoup trop lent, certainement pour ce qui concerne la dotation de péréquation fiscale.

En conclusion, l'intervenant souligne que les communes qui verront leur part diminuer dans le fonds, peuvent compenser cette diminution par une augmentation de la fiscalité dans la mesure où le rendement fiscal de ces communes se situe en-dessous de la moyenne régionale. La seule qui pourrait se trouver en difficulté, c'est Bruxelles-Ville dont le rendement fiscal est déjà supérieur de 550 millions par rapport à la moyenne.

Le Ministre-Président répond ce qui suit :

(a) Effet de seuil

Le Ministre-Président reconnaît cette difficulté, mais il ajoute qu'il faut bien fixer une ligne de démarcation quelque part à défaut sinon d'avoir une législation qui soit beaucoup trop compliquée.

(b) Critère de la population étrangère

Le Ministre-Président considère que ce critère est un indice des efforts à réaliser en matière d'insertion sociale et d'animation socio-culturelle. Il permet en outre de mettre en valeur la part des jeunes dans la population.

(c) Inobjectivité dans le choix des communes pouvant bénéficier d'un contrat de sécurité

Le Ministre-Président renvoie cette critique au Ministre fédéral de l'Intérieur.

(d) Tenir compte des zones à protéger plutôt que des bâtiments érigés avant 1946

Les paramètres à prendre en considération pour déterminer les zones à protéger peuvent eux aussi être discutés quant à leur objectivité.

(e) Les petites communes sont-elles avantagées par rapport aux grandes ?

Le Ministre-Président fait valoir qu'il y a un seuil minimum en matière de recettes, ce qui a pour effet que les premiers besoins sont plus facilement satisfaits dans les grandes communes que dans les petites.

(f) Quote-part liée à l'assiette fiscale de la taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques

Le Ministre-Président fera examiner par ses services s'il est exact que le calcul effectué sur la différence

een derde van het totaal aantal toegekende middelen geen rekening houdt met deze dimensie.

Hij meent dat het aftoppingseffect van de overgangperiode veel trager is, ten minste inzake de fiscale perequatedotatie.

Tot besluit beklemtoont de spreker dat de gemeenten wier aandeel in het fonds vermindert, deze vermindering kunnen compenseren door een verhoging van de fiscaliteit in de mate waarin de fiscale opbrengst van deze gemeenten onder het regionale gemiddelde ligt. De enige gemeente die daar moeilijkheden mee zou kunnen hebben is Brussel-Stad, waarvan de fiscale opbrengst 550 miljoen meer dan het gemiddelde bedraagt.

De Minister-Voorzitter antwoordt :

(a) Gevolg van de drempel

De Minister-Voorzitter erkent deze moeilijkheid, maar hij voegt eraan toe dat men toch ergens een lijn moet bepalen zo niet, loopt men het risico een veel te ingewikkelde wetgeving te krijgen.

(b) Criterium van de buitenlandse bevolking

De Minister-Voorzitter meent dat dit criterium een aanwijzing is voor de inspanningen die moeten worden geleverd inzake sociale integratie en socio-culturele animatie. Het laat bovendien toe het aandeel van de jongeren in de bevolking goed te doen uitkomen.

(c) Het niet-objectief zijn bij het kiezen van de gemeenten die een veiligheidscontract kunnen sluiten

De Minister-Voorzitter verwijst voor deze kritiek naar de federale Minister belast met Binnenlandse Zaken.

(d) Rekening houden met de te beschermen gebieden in plaats van met gebouwen die voor 1946 werden opgericht

De objectiviteit van de in overweging te nemen parameters om de te beschermen gebieden te bepalen kan ook in vraag worden gesteld.

(e) Bevoordeling van de kleine gemeenten ten opzichte van de grote

De Minister-Voorzitter merkt op dat er een minimumdrempel bestaat inzake ontvangsten wat tot gevolg heeft dat de eerste noden gemakkelijker worden gelenigd in de grote gemeenten dan in de kleine.

(f) Aandeel gebonden aan de fiscale grondslag van de opcentiemen bij de inkomstenbelasting

De Minister-Voorzitter zal door zijn diensten laten onderzoeken of het juist is dat de berekening op het

entre les deux rendements moyens (celui de la commune et celui de l'ensemble des communes) a un effet plus discriminant que le calcul basé sur le rapport entre les deux rendements moyens.

(g) Bruxelles-Ville est-elle défavorisée par la nouvelle répartition?

Le Ministre-Président attire l'attention du membre sur le fait que Bruxelles bénéficie d'une intervention très importante du Fonds de refinancement des trésoreries communales. 30 milliards de dettes ont été déclarées irrécouvrables.

Il rappelle ensuite que dans le nouveau système de répartition, il n'y aura plus de liaison entre l'évolution de la dotation fédérale et celle de la dotation spécifique à charge de la Région (150 millions).

On ne peut pas dire que les spécificités de Bruxelles ne sont pas prises en compte dans le nouvel arrêté, puisque Bruxelles se retrouve deux fois à la première place : dans la dotation de base (15,15 p.c. du total) et dans la dotation de compensation (14,76 p.c.). Elle arrive septième dans la dotation de péréquation (7 p.c. au total).

Enfin, il souligne que Bruxelles a d'autres recettes (ex. taxe sur les bureaux, sur les nuitées hôtelières) qui n'ont pas été prises en compte dans la dotation de péréquation. Si ça avait été le cas, la quote-part de Bruxelles dans cette dotation aurait diminué sensiblement.

Le Ministre-Président conclut en affirmant que les problèmes financiers de la ville de Bruxelles ne pourront cependant pas être résolus si, comme pour Etterbeek et Ixelles, on ne trouve pas une solution pour les hôpitaux publics en déficit.

Un membre aimerait connaître la répartition du fonds par commune pour 1993 avant de se prononcer sur l'amendement du Gouvernement.

Le Ministre-Président répond que les intentions du Gouvernement sont claires, puisqu'il a déclaré qu'aucune commune ne recevrait moins que ce qu'elle n'avait en 1992.

Plusieurs membres déposent un sous-amendement (n° 2) à l'amendement du Gouvernement. Il est libellé comme suit :

« Compléter l'article 2bis (nouveau) par ce qui suit :

« Le montant revenant à chaque commune pour l'exercice 1993 sera au moins égal à celui de l'exercice 1992, dotation complémentaire spéciale comprise. »

Les auteurs du sous-amendement n° 1 se rallient à cet amendement et retirent le leur.

verschil tussen de twee gemiddelde opbrengsten (deze van de gemeente en deze van al de gemeenten) een meer discriminerend gevolg heeft dan de berekening gesteund op de verhouding tussen de twee gemiddelde opbrengsten.

(g) Wordt Brussel-Stad benadeeld bij de nieuwe verdeling?

De Minister-Voorzitter vestigt de aandacht van het lid op het feit dat Brussel een zeer grote bijdrage krijgt van het Fonds voor de herfinanciering van de gemeentelijke thesaurieën. 30 miljard schulden werden oninvorderbaar verklaard.

Vervolgens herinnert hij eraan dat er bij de nieuwe verdeelsleutel geen verband meer zal bestaan tussen de evolutie van de federale dotatie en deze van de bijzondere dotatie ten laste van het Gewest (150 miljoen).

Men kan niet zeggen dat men in het nieuwe besluit geen rekening heeft gehouden met de bijzondere aard van Brussel, aangezien Brussel tweemaal op de eerste plaats staat: in de basisdotatie (15,15 pct. van het totaal) en in de compensatiedotatie (14,76 pct.). Brussel staat op de zevende plaats voor de péréquatiedotatie (7 pct. van het totaal).

Ten slotte wijst hij erop dat Brussel andere ontvangsten heeft (bijv. kantoorbelasting, hotelbelasting), waarmee geen rekening werd gehouden in de péréquatiedotatie. Had men dit wel gedaan, dan zou het aandeel van Brussel in deze dotatie aanzienlijk lager hebben gelegen.

De Minister-Voorzitter bevestigt tot besluit dat de financiële problemen van de stad Brussel echter niet zullen worden opgelost, wanneer er geen oplossing wordt gevonden voor het tekort van de openbare ziekenhuizen, zoals voor Etterbeek en Elsene.

Een lid wenst de verdeling van het fonds per gemeente te kennen voor 1993 vooraleer hij zich uitsprekt over het amendement van de Regering.

De Minister-Voorzitter antwoordt dat de bedoelingen van de Regering duidelijk zijn, aangezien zij heeft verklaard dat geen enkele gemeente minder zou ontvangen dan wat ze in 1992 kreeg.

Verschillende leden dienen een subamendement in (nr. 2) in op het amendement van de Regering, dat luidt :

« Artikel 2bis (nieuw) aan te vullen :

« Het bedrag dat elke gemeente toekomt voor het dienstjaar 1993 zal ten minste gelijk zijn aan dat van het dienstjaar 1992, bijzondere aanvullende dotatie inbegrepen. »

De stellers van subamendement nr. 1 sluiten zich aan bij dit amendement en trekken het hunne in.

Votes

Le sous-amendement n° 2 est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

L'amendement n° 1, ainsi complété, est adopté par 11 voix contre 3 et 1 abstention.

Le projet d'ordonnance ainsi amendé est adopté par 11 voix contre 4.

Le Gouvernement dépose une modification à la division 14 du budget administratif: le libellé de l'allocation de base 14.21.43.01 — «Fonds des communes» est remplacé par «Dotation générale aux communes».

Moyennant cette modification, la Commission recommande, par 11 voix et 4 abstentions, l'adoption par le Conseil d'un projet de motion constatant la conformité du deuxième ajustement du budget administratif avec le contenu et les objectifs du projet d'ordonnance contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour l'année budgétaire 1993.

*
* *

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le Rapporteur,

Brigitte GROUWELS.

Le Président,

Edouard POULLET.

Stemmingen

Subamendement nr. 2 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 15 aanwezige leden.

Het aldus aangevulde amendement nr. 1 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3, bij 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde ontwerp van ordonnantie wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 4.

De Regering dient een wijziging in op afdeling 14 van de administratieve begroting: de tekst van basisallocatie 14.21.43.01 «gemeentefonds» wordt vervangen door «algemene dotatie aan de gemeenten».

Mits deze wijziging wordt aangebracht beveelt de Commissie de Raad, met 11 stemmen, bij 4 onthoudingen, aan een ontwerp van motie goed te keuren waaruit blijkt dat de tweede aanpassing van de administratieve begroting in overeenstemming is met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van ordonnantie houdende de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het begrotingsjaar 1993.

*
* *

Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor de opstelling van dit verslag.

De Rapporteur,

Brigitte GROUWELS.

De Voorzitter,

Edouard POULLET.

Texte adopté par la Commission

1. Projet d'ordonnance contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour l'année budgétaire 1993

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 107^{quater} de la Constitution.

Article 2

Conformément au tableau annexé à la présente ordonnance les crédits inscrits au budget général des dépenses pour l'année budgétaire 1993 sont ajustés comme suit :

(En millions de francs)

	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
Crédits non dissociés :		
Initiaux	39 533,0	39 533,0
crédits supplémentaires	5 214,4	5 214,4
réductions	2 420,4	2 420,4
Ajustés	42 327,0	42 327,0
Crédits supplémentaires pour années antérieures	483,1	483,1
Crédits dissociés :		
Initiaux	10 350,5	8 347,9
crédits supplémentaires	733,6	764,7
réductions	2 825,1	1 660,4
Ajustés	8 259,0	7 452,2
Crédits variables :		
Initiaux	1 424,8	1 424,8
crédits supplémentaires	470,7	470,7
réductions	61,7	61,7
Ajustés	1 833,8	1 833,8
Total :		
Initiaux	51 308,3	49 305,7
Ajustés	52 419,8	51 613,0
Années antérieures	483,1	483,1

Article 3 (nouveau)

Le Gouvernement est autorisé à octroyer des subventions à charge des allocations de base 14.21.43.01 et 14.22.43.20 figurant dans le budget administratif.

Le montant revenant à chaque commune pour l'exercice 1993 sera au moins égal à celui de l'exercice 1992, dotation complémentaire spéciale comprise.

Tekst aangenomen door de Commissie

1. Ontwerp van ordonnantie houdende de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het begrotingsjaar 1993

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een materie bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Artikel 2

Overeenkomstig de bij deze ordonnantie gevoegde tabel worden de in de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1993 ingeschreven kredieten als volgt aangepast :

(In miljoen frank)

	Vastleggingskredieten	Ordonneringskredieten
Niet-gesplitste kredieten :		
Initiaal	39 533,0	39 533,0
bijkredieten	5 214,4	5 214,4
verminderingen	2 420,4	2 420,4
Aangepast	42 327,0	42 327,0
Bijkredieten voor vorige dienstjaren	483,1	483,1
Gesplitste kredieten :		
Initiaal	10 350,5	8 347,9
bijkredieten	733,6	764,7
verminderingen	2 825,1	1 660,4
Aangepast	8 259,0	7 452,2
Variabele kredieten :		
Initiaal	1 424,8	1 424,8
bijkredieten	470,7	470,7
verminderingen	61,7	61,7
Aangepast	1 833,8	1 833,8
Totaal :		
Initiaal	51 308,3	49 305,7
Aangepast	52 419,8	51 613,0
Vorige dienstjaren	483,1	483,1

Artikel 3 (nieuw)

De Regering wordt toegestaan toelagen toe te kennen ten laste van de in de administratieve begroting vermelde basisallocaties 14.21.43.01 en 14.22.43.20.

Voor het dienstjaar 1993 zal het bedrag dat elke gemeente toekomt ten minste gelijk zijn aan dat van het dienstjaar 1992, bijzondere aanvullende dotatie inbegrepen.

Article 4 (ancien art. 3)

Est approuvé le budget du Fonds régional bruxellois de refinancement des trésoreries communales pour l'année 1993. Ce budget s'élève pour les recettes à 11 582 191 000 francs et pour les dépenses à 11 582 191 000 francs.

Les recettes et dépenses pour ordre se montent à 164 955 000 francs.

Article 5 (ancien art. 4)

Par dérogation à l'article 1er de l'arrêté royal du 21 janvier 1955 établissant la liste des fonds publics, autres que les valeurs émises ou garanties par l'Etat, que peuvent acquérir les organismes visés à l'article premier de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, le Fonds régional bruxellois de refinancement des trésoreries communales est autorisé à placer des fonds auprès des organismes agréés par la Commission bancaire et financière.

Article 6 (ancien art. 5)

Le Ministre chargé des pouvoirs locaux de la Région de Bruxelles-Capitale est autorisé à effectuer des dépenses pour compte du Fonds régional bruxellois de refinancement des trésoreries communales.

Article 7 (ancien art. 6)

Sur la proposition du Ministre des Finances et du Budget, le Gouvernement est autorisé à apporter la garantie de la Région aux emprunts contractés par le Fonds régional bruxellois de refinancement des trésoreries communales en application de l'article 5 de l'ordonnance du 8 avril 1993 portant création dudit Fonds.

Ces emprunts sont inscrits pour un montant de 617 000 000 de francs à la section II de la présente ordonnance, Recettes, chapitre 44, article 442.01.

Article 8 (ancien art. 7)

En division 12, Equipements et Déplacements, le solde disponible à l'allocation de base 22.71.91(11) relative aux travaux à exécuter en vue d'assurer la promotion et la modernisation des transports urbains,

Artikel 4 (oud art. 3)

De begroting voor het jaar 1993 van het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de Gemeentelijke Thesaurieën wordt goedgekeurd. Deze begroting bedraagt 11 582 191 000 frank voor de ontvangsten en 11 582 191 000 frank voor de uitgaven.

De ontvangsten en de uitgaven voor orde belopen 164 955 000 frank.

Artikel 5 (oud art. 4)

In afwijking van artikel 1 van het koninklijk besluit van 21 januari 1955 houdende de lijst der openbare fondsen, andere dan de door de Staat uitgegeven of gewaarborgde effecten, welke mogen aangekocht worden door de organismen bedoeld bij artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, wordt het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de Gemeentelijke Thesaurieën toegestaan fondsen te plaatsen bij de door de Commissie voor Bank- en Financieuzen erkende instellingen.

Artikel 6 (oud art. 5)

De Minister van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest belast met de lokale besturen wordt toegestaan uitgaven te doen voor rekening van het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de Gemeentelijke Thesaurieën.

Artikel 7 (oud art. 6)

Op voordracht van de Minister van Financiën en Begroting, wordt de Regering toegestaan de waarborg van het Gewest te verlenen aan de leningen aangegaan door het Brussels Gewestelijk Herfinancieringsfonds van de Gemeentelijke Thesaurieën, met toepassing van artikel 5 van de ordonnantie van 8 april 1993 houdende de oprichting van het Fonds.

Deze leningen worden ten belope van 617 000 000 frank ingeschreven in Sectie II van deze ordonnantie, Ontvangsten, hoofdstuk 44, artikel 442.01.

Artikel 8 (oud art. 7)

In afdeling 12, Uitrustingen en Verplaatsingen, wordt het beschikbaar saldo op de basisallocatie 22.71.91(11) betreffende de uit te voeren werken met het oog op het bevorderen en moderniseren van het

est transféré à l'allocation de base 31.14.91(34) relative aux dépenses liées à l'entretien et la sécurité des routes.

Article 9 (ancien art. 8)

En division 18, Environnement, les soldes disponibles aux allocations de base :

- 18.21.12.91 concernant les dépenses intéressant la promotion de la qualité de la vie et la lutte contre les nuisances;
- 18.21.43.92, 18.23.63.91 concernant l'application de l'ordonnance relative au permis d'environnement et à ses implications;
- 18.23.70.91 concernant la lutte contre les nuisances;
- 18.31.12.95 concernant la conservation de la nature;
- 18.31.33.92 relative aux subsides aux sociétés forestières;
- 18.32.12.98 relative à la gestion forestière;
- 18.33.14.91 concernant les parcs régionaux;
- 18.34.51.91 concernant l'aménagement des espaces verts;
- 18.35.71.91 concernant l'acquisition d'espaces verts sociaux;
- 18.36.73.91 concernant les espaces verts dans le cadre de la rénovation urbaine et de l'aménagement du territoire;
- 18.37.73.91 concernant la production des forêts domaniales

sont transférés à l'allocation de base 18.11.43.90, Subvention à l'Institut bruxellois de gestion de l'environnement.

Article 10 (ancien art. 9)

La Région est autorisée à verser le solde au 31 décembre 1993 du «Fonds pour la protection de l'environnement» et du «Fonds destiné à l'entretien, l'acquisition et l'aménagement d'espaces verts, de forêts et de sites naturels, ainsi qu'au repoissonnement et aux interventions urgentes en faveur de la faune» à l'IBGE via l'allocation de base 18.11.43.90.

Article 11 (ancien art. 10)

Par dérogation à l'article 3 de l'arrêté royal n° 5 du 18 avril 1967 relatif au contrôle de l'octroi et de l'emploi des subventions, l'Institut bruxellois pour la

stedelijk vervoer overgedragen naar de basisallocatie 31.14.91(34) betreffende de uitgaven voor het onderhoud en de veiligheid van de wegen.

Artikel 9 (oud art. 8)

In afdeling 18, Leefmilieu, worden de beschikbare saldi op basisallocaties :

- 18.21.12.91 betreffende de uitgaven met betrekking tot het bevorderen van de kwaliteit van het leven en de strijd tegen de milieuhinder;
- 18.21.43.92, 18.23.63.91 betreffende de toepassing van de ordonnantie in verband met de milieuvergunningen en hun gevolgen;
- 18.23.70.91 betreffende de strijd tegen allerlei milieuhinder;
- 18.31.12.95 betreffende het natuurbehoud;
- 18.31.33.92 inzake de toelagen aan de verenigingen voor bosbouw;
- 18.32.12.98 inzake het bosbeleid;
- 18.33.14.91 betreffende de regionale parken;
- 18.34.51.91 betreffende de inrichting van groene ruimten;
- 18.35.71.91 betreffende de verwerving van sociale groene ruimten;
- 18.36.73.91 betreffende de groene ruimten in het kader van de stadsvernieuwing en de ruimtelijke ordening;
- 18.37.73.91 betreffende de produktie van de domaniale bossen

overgedragen naar de basisallocatie 18.11.43.90, Toelage aan het Brussels Instituut voor Milieubeheer.

Artikel 10 (oud art. 9)

Het Gewest wordt toegestaan het saldo op 31 december 1993 van het «Fonds voor milieubescherming» en het «Fonds bestemd voor het onderhoud, de aankoop en de aanleg van groene ruimten, bossen en natuurgebieden alsmede het opnieuw beplanten en noodingrepen ten behoeve van de fauna» te storten aan het BIM via basisallocatie 18.11.43.90.

Artikel 11 (oud art. 10)

In afwijking van artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending van toelagen, wordt het

gestion de l'environnement est autorisé à conserver les éventuels boni budgétaires de l'exercice 1993.

Article 12 (ancien art. 11)

Le Ministère de la Région de Bruxelles-Capitale est autorisé à effectuer des dépenses pour compte de l'Institut bruxellois de gestion de l'environnement en ce compris le paiement des rémunérations et autres frais de personnel.

Article 13 (ancien art. 12)

Les agents transférés à l'Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement conservent les avantages du Service social du Ministère de la Région de Bruxelles-Capitale jusqu'au moment où les mêmes avantages, ou des avantages similaires, pourront leur être assurés par le Service social de l'Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement.

Article 14 (ancien art. 13)

La présente ordonnance sort ses effets au jour du vote par le Conseil.

2. Deuxième ajustement du budget administratif de la Région de Bruxelles-Capitale pour l'année budgétaire 1993

Division 14

A la page 46, le libellé de l'allocation de base 14.21.43.01 «Fonds des communes» est à remplacer par «Dotation générale aux communes».

Division 15

1) A l'activité 2 du programme 2 de cette division, il est créé une allocation de base 63.51 intitulée: «Subside à la SLRB destiné à la libération de la part de la Région dans les sociétés immobilières de service public conformément à la loi sur les sociétés commerciales du 20 juillet 1991.»

Brussels Instituut voor Milieubeheer toegestaan de eventuele begrotingsoverschotten van het jaar 1993 te behouden.

Artikel 12 (oud art. 11)

Het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt toegestaan uitgaven te doen voor rekening van het Brussels Instituut voor Milieubeheer met inbegrip van de betaling van wedden en andere personeelskosten.

Artikel 13 (oud art. 12)

De aan het Brussels Instituut voor Milieubeheer overgedragen personeelsleden behouden de voordelen van de Sociale Dienst van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tot op het ogenblik dat dezelfde of soortgelijke voordelen hen door de Sociale Dienst van het Brussels Instituut voor Milieubeheer verzekerd zullen kunnen worden.

Artikel 14 (oud art. 13)

Deze ordonnantie wordt van kracht op de dag van de stemming door de Raad.

2. Tweede aanpassing van de administratieve begroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het begrotingsjaar 1993

Afdeling 14

Op bladzijde 46, dient de tekst van basisallocatie 14.21.43.01 «Gemeentefonds» vervangen te worden door «Algemene dotatie aan de gemeenten».

Afdeling 15

1) Op activiteit 2 van programme 2 van deze afdeling, wordt een basisallocatie 63.51 opgericht getiteld: «Toelage aan de BGHM voor de vrijmaking van het aandeel van het Gewest in de openbare vastgoedmaatschappijen overeenkomstig de wet op de handelsvennootschappen van 20 juli 1991.»

2) Les chiffres du tableau de l'activité 2 du programme 2 de la division 15 sont remplacés par ce qui suit:

2) De cijfers van de tabel betreffende activiteit 2 van programma 2 van de afdeling 15 worden door het volgende vervangen:

Allocation de base — Basisallocatie		1993 initial — 1993 initiaal	1 ^{er} ajustement — 1e aanpassing	2 ^e ajustement — 2e aanpassing	1993 ajusté — 1993 aangepast
.....	
15.22.43.52	a)	80,0	- 25,0	2,6	57,6
15.22.63.51	a)	—	—	2,4	2,4
.....	
Totaux programme 2. — Totaal programma 2	a)	275,0	- 40,0	5,0	240,0
	

AMENDEMENTS

**au projet d'ordonnance
contenant le deuxième ajustement
du budget général des dépenses
de la Région de Bruxelles-Capitale
pour l'année budgétaire 1993**

N° 1 (Sous-amendement à l'amendement n° 1 du
Gouvernement) (Doc. n° A-279/3 - 93/94)

Article 2bis (nouveau)

**Compléter l'article 2bis (nouveau), par ce qui
suit :**

*« Pour l'année 1993, le Gouvernement ne pourra
octroyer à une commune une quote-part inférieure au
montant qu'elle avait obtenu dans le Fonds des
Communes pour 1992, additionné du montant obtenu
dans la dotation complémentaire spéciale pour 1992. »*

JUSTIFICATION

Garantir pour les communes pour 1993 la disposition prévue à
l'article 12, § 1er, du projet d'arrêté du Gouvernement.

N° 2 (Sous-amendement à l'amendement n° 1 du
Gouvernement) (Doc. n° A-279/3 - 93/94)

Article 2bis (nouveau)

**Compléter l'article 2bis (nouveau) par ce qui
suit :**

*« Le montant revenant à chaque commune pour
l'exercice 1993 sera au moins égal à celui de l'exercice
1992, dotation complémentaire spéciale comprise. »*

AMENDEMENTEN

**op het ontwerp van ordonnantie
houdende de tweede aanpassing
van de algemene uitgavenbegroting
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
voor het begrotingsjaar 1993**

Nr. 1 (Subamendement bij het amendement nr. 1
van de Regering) (Stuk nr. A-279/3 - 93/94)

Artikel 2bis (nieuw)

Artikel 2bis (nieuw) aan te vullen als volgt :

*« Voor 1993 zal de Regering aan de gemeente geen
quotum mogen toekennen dat kleiner is dan de som van
het bedrag dat ze in het Gemeentefonds voor 1992 had
verkregen en van het bedrag dat haar in de bijzondere
aanvullende dotatie voor 1992 was toegekend. »*

VERANTWOORDING

Voor 1993 voor de gemeenten minstens de bepaling van artikel 12,
§ 1 van het ontwerp-besluit van de Executieve garanderen.

Nr. 2 (Subamendement bij het amendement nr. 1
van de Regering) (Stuk nr. A-279/3 - 93/94)

Artikel 2bis (nieuw)

Artikel 2bis (nieuw) aan te vullen als volgt :

*« Voor het dienstjaar 1993 zal het bedrag dat elke
gemeente toekomt ten minste gelijk zijn aan dat van het
dienstjaar 1992, bijzondere aanvullende dotatie inbe-
grepen. »*

Annexe 1

Projet d'arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale fixant les règles de répartition de la «dotation générale aux communes»

LE GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Vu la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980, notamment l'article 6, § 1er, VIII, 2°, modifié par les lois des 8 août 1988 et 16 juillet 1993;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, notamment l'article 4, § 1er, modifié par la loi du 16 juillet 1993;

Vu la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, notamment l'article 9, § 4, alinéa 3, modifié par la loi du 28 juin 1989;

Vu la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, notamment l'article 105, modifié par la loi du 9 août 1980, et l'article 106, modifié par la loi du 5 août 1992;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances;

Vu l'accord du Ministre de la Région de Bruxelles-Capitale ayant les finances et le budget dans ses attributions, donné le ...;

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, des Pouvoirs locaux et de l'Emploi,

ARRETE:

Article 1er

Le présent arrêté règle une matière visée à l'article 107^{quater} de la Constitution.

Article 2

Il est inscrit chaque année au budget des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale une allocation destinée à financer les communes de la Région de Bruxelles-Capitale et dénommée la «dotation générale aux communes».

Article 3

A partir de l'année budgétaire 1995, l'allocation visée à l'article 2 du présent arrêté est adaptée annuellement en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation du Royaume entre le mois de juin de l'année pénultième et le mois de mai de l'année qui précède l'année à laquelle se rapporte la répartition.

Article 4

Sur la dotation générale aux communes, un montant de 150 000 000 de francs est attribué à la ville de Bruxelles. Ce montant est adapté de la même manière que la dotation générale aux communes.

Bijlage 1

Ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van de regels voor de verdeling van de «algemene dotatie aan de gemeenten»

DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, inzonderheid op artikel 6, § 1, VIII, 2°, gewijzigd bij de wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, inzonderheid op artikel 4, § 1, gewijzigd bij de wet van 16 juli 1993;

Gelet op de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, inzonderheid op artikel 9, § 4, derde lid, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1989;

Gelet op de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, inzonderheid op artikel 105, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980, en op artikel 106, gewijzigd bij de wet van 5 augustus 1992;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën;

Gelet op het akkoord van de Minister van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor de financiën en de begroting, gegeven op ...;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, belast met de Ruimtelijke Ordening, Ondergeschikte Besturen en Tewerkstelling,

BESLUIT:

Artikel 1

Dit besluit regelt er een aangelegenheid bedoeld in artikel 107^{quater} van de Grondwet.

Artikel 2

Elk jaar wordt op de uitgavenbegroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een allocatie ingeschreven die bestemd is om de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest te financieren en die bekend staat als de «algemene dotatie aan de gemeenten».

Artikel 3

Vanaf het begrotingsjaar 1995, wordt de allocatie bedoeld in artikel 2 van dit besluit jaarlijks aangepast op basis van de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk tussen de maand juni van het voorlaatste jaar tot de maand mei van het jaar dat het jaar waarop de verdeling betrekking heeft voorafgaat.

Artikel 4

Van de algemene dotatie aan de gemeenten wordt een bedrag van 150 000 000 frank toegekend aan de stad Brussel. Dat bedrag wordt op dezelfde wijze aangepast als de algemene dotatie aan de gemeenten.

Article 5

Il est prélevé un montant de 5 p.c. de la dotation générale aux communes diminuée du montant visé à l'article 4 du présent arrêté.

Ce montant, destiné à l'aide sociale, est alloué à la Commission communautaire commune aux fins d'être réparti par le Collège réuni de la Commission communautaire commune, suivant les critères qu'il détermine.

Article 6

Après déduction des montants visés aux articles 4 et 5 du présent arrêté, le solde de la dotation générale est réparti en trois parts de 20 p.c., 50 p.c. et 30 p.c. dénommées respectivement «dotation de base», «dotation de péréquation» et «dotation de compensation».

Article 7

La dotation de base visée à l'article 6 du présent arrêté est répartie comme suit :

- 1° 80 p.c. au prorata du nombre d'habitants des communes au 1er janvier de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition;
- 2° 20 p.c. au prorata de la superficie totale bâtie au 1er janvier de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition.

Article 8

§ 1er. La dotation de péréquation visée à l'article 6 du présent arrêté est divisée en deux parts.

§ 2. La première part, égale à 70 p.c. de la dotation de péréquation, est répartie comme suit :

- 1° à concurrence de 30 p.c. entre les communes pour lesquelles le rendement moyen par habitant de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques ramenée au taux de 1 p.c. est inférieur à celui de l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre le rendement moyen de l'ensemble des communes et celui de la commune multiplié par le nombre d'habitants de la commune;
- 2° à concurrence de 70 p.c. entre les communes dont le montant moyen du revenu cadastral, divisé par le nombre de logements, est inférieur à celui de l'ensemble des communes, au prorata de la différence entre ces deux montants multipliée par le nombre de logements que compte la commune.

Pour l'application de l'alinéa précédent, il y a lieu de prendre en considération le nombre d'habitants, visé à l'article 7 du présent arrêté, le dernier rendement connu de la taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques, le revenu cadastral soumis au précompte immobilier pour la dernière année antérieure à celle de la répartition et le nombre de logements selon le dernier relevé disponible.

§ 3. La seconde part, égale à 30 p.c. de la dotation de la péréquation, est répartie comme suit :

- 1° à concurrence de 30 p.c. entre les communes dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques est supérieur ou égal au taux moyen, pour l'exercice d'imposition 1992, de l'ensemble des communes, soit à 6,8 p.c., au prorata du rapport entre le taux de la commune et le taux moyen de 6,8 p.c.;

Si une commune dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques pour l'exercice d'imposition 1992 est inférieur au taux moyen de 6,8 p.c., applique, pour un exercice

Artikel 5

Er wordt een bedrag afgehouden van 5 pct. van de algemene dotatie aan de gemeenten verminderd met het bedrag bedoeld in artikel 4 van dit besluit.

Dit bedrag, bestemd voor maatschappelijk welzijn, wordt toegekend aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, om verdeeld te worden door het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, volgens de door haar vastgestelde criteria.

Artikel 6

Na aftrek van de bedragen vermeld in de artikelen 4 en 5 van dit besluit wordt het resterende gedeelte in drie delen verdeeld van 20 pct., 50 pct. en 30 pct., die respectievelijk «basisdotatie», «perequatiedotatie» en «compensatiedotatie» genoemd worden.

Artikel 7

De in artikel 6 van dit besluit bedoelde basisdotatie wordt als volgt verdeeld :

- 1° 80 pct. naar rata van het aantal inwoners van de gemeenten op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan datgene van de verdeling;
- 2° 20 pct. naar rata van de totale bebouwde oppervlakte op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan datgene van de verdeling.

Artikel 8

§ 1. De perequatiedotatie bedoeld in artikel 6 van dit besluit wordt opgesplitst in twee delen.

§ 2. Het eerste deel, gelijk aan 70 pct. van de perequatiedotatie, wordt als volgt verdeeld :

- 1° ten belope van 30 pct. onder de gemeenten waarvoor de gemiddelde opbrengst per inwoner van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, teruggebracht tot een aanslagvoet van 1 pct., lager is aan degene van het geheel van de gemeenten, naar rata van de verhouding tussen de gemiddelde opbrengst van het geheel van de gemeenten en degene van de gemeente vermenigvuldigd met het aantal inwoners van de gemeente;
- 2° ten belope van 70 pct. onder de gemeenten waarvan het bedrag van het kadastraal inkomen, gedeeld door het aantal woningen, lager is dan dat van het geheel van de gemeenten, naar rata van het verschil tussen beide bedragen vermenigvuldigd met het aantal woningen in de gemeente.

Voor de toepassing van het voorgaande lid dienen in aanmerking genomen te worden, het aantal inwoners bedoeld in artikel 7 van dit besluit, de laatst bekende opbrengst van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, het kadastraal inkomen waarop onroerende voorheffing wordt geheven voor het laatste jaar dat voorafgaat aan datgene van de verdeling en het aantal woningen volgens het jongste beschikbare overzicht.

§ 3. Het tweede deel, gelijk aan 30 pct. van de perequatiedotatie, wordt als volgt verdeeld :

- 1° ten belope van 30 pct. onder de gemeenten waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting hoger of gelijk is dan het gemiddelde van het geheel der gemeenten voor het aanslagjaar 1992, hetzij 6,8 pct., naar rata van de verhouding tussen de aanslagvoet van de gemeente en de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct.;

Indien een gemeente, waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting voor het aanslagjaar 1992 lager is dan de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct., voor een

d'imposition ultérieur, un taux supérieur au taux moyen de 6,8 p.c., le taux pris en considération est le taux moyen de 6,8 p.c.

Si une commune dont le taux de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques pour l'exercice d'imposition 1992 est supérieur au taux moyen de 6,8 p.c., applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un taux inférieur ou supérieur à celui fixé pour l'exercice d'imposition 1992, tout en restant supérieur au taux moyen de 6,8 p.c., le taux pris en considération est celui que la commune appliquait pour l'exercice d'imposition 1992.

2° à concurrence de 70 p.c., entre les communes dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier est supérieur au nombre moyen de centimes additionnels de l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre le nombre de centimes additionnels de la commune et le nombre moyen de centimes additionnels de l'ensemble des communes.

Si une commune dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier pour l'exercice d'imposition 1992 est inférieur au nombre moyen de 2411, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un nombre de centimes additionnels supérieur au nombre moyen de 2411, le nombre de centimes additionnels pris en considération est le nombre moyen de 2411.

Si une commune dont le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier pour l'exercice d'imposition 1992 est supérieur au nombre moyen de 2411, applique, pour un exercice d'imposition ultérieur, un nombre de centimes additionnels inférieur ou supérieur à celui fixé pour l'exercice d'imposition 1992, tout en restant supérieur au nombre moyen de 2411, le nombre de centimes pris en considération est celui que la commune appliquait pour l'exercice d'imposition 1992.

Pour l'application de l'alinéa précédent il y a lieu de prendre en considération, le nombre de centimes additionnels au précompte immobilier fixé pour l'exercice d'imposition de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition et le taux de la taxe additionnelle à l'impôt des personnes physiques en vigueur pour l'exercice d'imposition de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition.

Article 9

§ 1. La dotation de compensation visée à l'article 6 du présent arrêté est divisée en six parts égales.

§ 2 1° La première part est répartie au prorata des dépenses d'enseignement engagées aux fonctions 700 à 705 du compte budgétaire ordinaire de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition, à l'exclusion des traitements du personnel enseignant subventionné;

2° La deuxième part est répartie entre les communes dont la dotation au centre public d'aide sociale pour couvrir l'insuffisance de ses ressources, visée à l'article 106 de la loi organique des centres publics de l'aide sociale, par habitant est supérieure à la dotation moyenne par habitant pour l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre la dotation par habitant de la commune et la dotation par habitant pour l'ensemble des communes. Sont pris en considération le nombre d'habitants, visé à l'article 7 du présent arrêté, et la dotation au centre public d'aide sociale, visée à l'article 106 de la loi organique des centres publics d'aide sociale, engagée à l'exercice ordinaire propre au compte budgétaire de la commune de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition.

3° La troisième part est répartie au prorata du nombre d'habitants de nationalité étrangère au 1er janvier de l'année qui précède celle à laquelle se rapporte la répartition.

later aanslagjaar een hogere aanslagvoet toepast dan de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct., is de aanslagvoet die in aanmerking genomen wordt de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct.

Indien een gemeente, waarvan de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting voor het aanslagjaar 1992 hoger is dan de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct., voor een later aanslagjaar een lagere of hogere aanslagvoet toepast dan diegene voor 1992 en die aanslagvoet toch hoger blijft dan de gemiddelde aanslagvoet van 6,8 pct., is de aanslagvoet die in aanmerking genomen wordt diegene toegepast door de gemeente voor het aanslagjaar 1992.

2° ten belope van 70 pct. onder de gemeenten waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing hoger is dan het gemiddelde aantal opcentiemen van het geheel van de gemeenten, naar rata van de verhouding tussen het aantal opcentiemen van de gemeente en het gemiddelde aantal opcentiemen van het geheel van de gemeenten.

Indien een gemeente, waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1992 lager is dan het gemiddelde aantal van 2411, voor een later aanslagjaar een hoger aantal opcentiemen dan het gemiddelde aantal van 2411, is het aantal opcentiemen dat in aanmerking wordt genomen het gemiddelde aantal van 2411.

Indien een gemeente, waarvan het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 1992 hoger is dan het gemiddelde aantal van 2411, voor een later aanslagjaar een lager of hoger aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing toepast dan datgene vastgesteld voor het aanslagjaar 1992 en dat aantal toch hoger blijft dan het gemiddelde van 2411, is het aantal dat in aanmerking wordt genomen datgene toegepast voor de gemeente voor het aanslagjaar 1992.

Voor de toepassing van het voorgaande lid dienen in aanmerking genomen te worden, de aanslagvoet van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting zoals van kracht tijdens het aanslagjaar van het jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de verdeling betrekking heeft en het aantal opcentiemen op de onroerende voorheffing zoals bepaald voor het aanslagjaar van het jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de verdeling betrekking heeft.

Artikel 9

§ 1. De compensatiedotatie bedoeld in artikel 6 van dit besluit wordt opgesplitst in zes gelijke delen.

§ 2 1° Het eerste deel wordt verdeeld naar rata van de uitgaven besteed aan onderwijs op de functies 700 tot 705 van de gewone begrotingsrekening van het jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de verdeling betrekking heeft, met uitzondering van de wedden van het gesubsidieerd onderwijzend personeel;

2° Het tweede deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan de dotatie aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn om het gebrek aan voldoende middelen te dekken, zoals bedoeld in artikel 106 van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, per inwoner groter is dan de gemiddelde dotatie per inwoner van alle gemeenten, naar rata van de verhouding tussen de dotatie per inwoner van de gemeente en de dotatie per inwoner voor het geheel van de gemeenten. In aanmerking worden genomen het aantal inwoners, bedoeld in artikel 7 van dit besluit, en de dotatie aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn bedoeld in artikel 106 van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vastgelegd op het eigen gewone dienstjaar van de begrotingsrekening van de gemeente van het jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de verdeling betrekking heeft.

3° Het derde deel wordt verdeeld naar rata van het aantal inwoners van buitenlandse nationaliteit op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan datgene waarop de verdeling betrekking heeft.

4° La quatrième part est répartie à parts égales, entre les communes qui ont conclu un contrat de sécurité avec la Région, à savoir les communes d'Anderlecht, Forest, Ixelles, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-Ten-Noode, Schaerbeek et la ville de Bruxelles.

5° La cinquième part est répartie entre les communes dont 60 p.c. au moins du nombre total des bâtiments ont été érigés avant 1946, au prorata du rapport entre le pourcentage de bâtiments de la commune érigés avant 1946 et le même pourcentage de l'ensemble des communes multiplié par le coefficient de pondération visé à l'article 10 du présent arrêté.

Sont pris en considération le nombre et l'âge des bâtiments selon le dernier relevé disponible.

6° La sixième part est répartie entre les communes dont le nombre d'habitants à l'hectare est supérieur au nombre moyen d'habitants à l'hectare de l'ensemble des communes, au prorata du rapport entre le nombre d'habitants à l'hectare de la commune et le nombre moyen de l'ensemble des communes multiplié par le coefficient de pondération visé à l'article 10 du présent arrêté.

Est pris en considération le nombre d'habitants visé à l'article 7 du présent arrêté.

Article 10

Il est attribué à chaque commune un coefficient de pondération égal à 0,5, 0,8, 1,2 et 1,5 selon que la superficie de la commune est respectivement inférieure à 150 hectares, 550 hectares, 1 500 hectares et supérieur à 1 500 hectares.

Article 11

Sur la somme totale attribuée à chaque commune en vertu du présent arrêté il est prélevé un montant de 3 p.c. à profit de l'Agglomération bruxelloise.

Article 12

§ 1. Pour l'année 1993, l'application du présent arrêté ne peut donner lieu à l'octroi à une commune d'une quote-part inférieure au montant qu'elle avait obtenu dans le Fonds des Communes pour 1992, additionné du montant obtenu dans la dotation complémentaire spéciale pour 1992. Pour les années 1994, 1995, 1996, 1997 et 1998, 1999, 2000, le montant garanti sera respectivement de 95 p.c., 90 p.c., 85 p.c., 80 p.c., 70 p.c., 60 p.c. et 55 p.c. du montant total obtenu pour l'année 1992.

§ 2. Si la quote-part, exprimée en pourcents, obtenue par une commune en application des articles 6 à 10 du présent arrêté est supérieure à sa quote-part pour 1992, exprimée en pourcents, dans le Fonds des Communes et la dotation complémentaire spéciale réunis et si, après application du paragraphe précédent, la quote-part, exprimée en pourcents, obtenue par cette commune est inférieure à sa quote-part, exprimée en pourcents, dans le Fonds des Communes et la dotation complémentaire spéciale réunis, la quote-part de cette commune dans la dotation générale aux communes est égale au montant obtenu en appliquant à la dotation générale aux communes, déduction faite des montants visés aux articles 4 et 5 du présent arrêté, le pourcentage que représentait sa quote-part pour 1992 dans le Fonds des Communes et la dotation complémentaire spéciale réunis.

Article 13

Les données numériques nécessaires à l'exécution des articles 7 à 10 du présent arrêté sont recueillies auprès de :

4° Het vierde deel wordt in gelijke delen verdeeld onder de gemeenten die een veiligheidscontract met het Gewest hebben gesloten, te weten de gemeenten Anderlecht, Vorst, Elsene, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Gillis, Sint-Joost-Ten-Node, Schaerbeek en de stad Brussel.

5° Het vijfde deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan tenminste 60 pct. van het totale aantal gebouwen opgetrokken is voor 1946, naar rata van de verhouding tussen het percentage gebouwen van de gemeente opgetrokken voor 1946 en hetzelfde percentage voor het geheel van de gemeenten vermenigvuldigd met de wegingscoëfficiënt bedoeld in artikel 10 van dit besluit.

In aanmerking worden genomen het aantal en het bouwjaar van de gebouwen zoals uit het jongste beschikbare overzicht blijkt.

6° Het zesde deel wordt verdeeld onder de gemeenten waarvan het aantal inwoners per hectare groter is dan het gemiddelde aantal inwoners per hectare voor het geheel van de gemeenten, naar rata van de verhouding tussen het aantal inwoners per hectare van de gemeente en het gemiddelde aantal voor het geheel van de gemeenten vermenigvuldigd met de wegingscoëfficiënt bedoeld in artikel 10 van dit besluit.

In aanmerking wordt genomen het aantal inwoners bedoeld in artikel 7 van dit besluit.

Artikel 10

Aan elke gemeente wordt een wegingscoëfficiënt toegekend die 0,5, 0,8, 1,2 en 1,5 bedraagt naargelang de oppervlakte van de gemeente respectievelijk kleiner is dan 150 ha, 550 ha, 1 500 ha en groter dan 1 500 ha.

Artikel 11

Op het totale bedrag dat elke gemeente op grond van dit besluit ontvangt, wordt er een bedrag van 3 pct. geheven ten voordele van de Brusselse Agglomeratie.

Artikel 12

§ 1. Voor het jaar 1993 mag de toepassing van dit besluit er niet toe leiden dat een gemeente een aandeel ontvangt dat lager is dan het bedrag dat zij bekomen heeft in het Gemeentefonds voor 1992, opgeteld bij het bedrag bekomen in de bijzondere aanvullende dotatie voor 1992. Voor de jaren 1994, 1995, 1996, 1997 en 1998, 1999, 2000, bedraagt het gewaarborgd bedrag respectievelijk 95 pct., 90 pct., 85 pct., 80 pct., 70 pct., 60 pct. en 55 pct. van het totale bedrag ontvangen voor het jaar 1992.

§ 2. Indien het aandeel, uitgedrukt in procenten, dat een gemeente behaald in toepassing van de artikelen 6 tot 10 van dit besluit, groter is dan haar aandeel, uitgedrukt in procenten, van het Gemeentefonds samen met de bijzondere aanvullende dotatie, behaald in 1992, en indien, na toepassing van de voorgaande paragraaf, het aandeel van deze gemeente, uitgedrukt in procenten, kleiner is dan haar aandeel, uitgedrukt in procenten, van het Gemeentefonds samen met de bijzondere aanvullende dotatie, behaald in 1992, dan is het aandeel van deze gemeente in de algemene dotatie aan de gemeenten gelijk aan het bedrag dat bekomen wordt door op de algemene dotatie aan de gemeenten, na aftrek van de bedragen vermeld in de artikelen 4 en 5 van dit besluit, het percentage toe te passen dat haar aandeel vertegenwoordigt in het Gemeentefonds samen met de bijzondere aanvullende dotatie, voor 1992.

Artikel 13

De numerieke gegevens die nodig zijn voor de uitvoering van de artikelen 7 tot 10 van dit besluit worden opgevraagd bij :

- 1° l'Institut national de statistique en ce qui concerne le nombre d'habitants, le nombre d'habitants de nationalité étrangère, la superficie, la superficie totale bâtie, le nombre et l'âge des bâtiments;
- 2° le Ministère des Finances en ce qui concerne le rendement de la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques et le revenu cadastral soumis au précompte immobilier;
- 3° la Société du logement de la Région bruxelloise en ce qui concerne les logements.

Au cas où les données nécessaires à l'application du présent arrêté ne sont pas disponibles pour les années précisées dans les articles 7 à 10 du présent arrêté, il est tenu compte des données disponibles les plus récentes.

Article 14

Des avances trimestrielles sont accordées aux communes sur leur quote-part dans la dotation générale. Ces avances sont versées dans le courant des trois premiers trimestres. Elles sont égales à 25 p.c. de la quote-part obtenue par chaque commune dans la dotation générale de l'année précédente.

Article 15

La répartition de la dotation générale est effectuée au plus tard l'avant-dernier mois de l'année à laquelle elle se rapporte.

Si la quote-part obtenue par une commune est inférieure à la somme des avances accordées, la différence est récupérée par la Société Anonyme «Crédit Communal de Belgique» qui en débite le montant du compte de la commune concernée.

Article 16

L'arrêté royal du 10 novembre 1982 fixant les règles de répartition de la part du Fonds des communes revenant aux communes de la Région bruxelloise, modifié par les arrêtés de l'Exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale des 8 mars 1990, 11 avril 1991 et 23 juillet 1992, est abrogé.

Article 17

Pour 1993, la dotation générale aux communes est constituée par la somme des montants inscrits aux allocations de base 43.01, activité 01, et 43.20, activité 02, du programme 2 de la division 14 du budget des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour 1993.

Le montant visé à l'article 4 du présent arrêté est déduit du montant inscrit à l'allocation de base 43.20, activité 02, du programme 2 de la division 14 du budget des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour 1993.

Le montant visé à l'article 5 du présent arrêté est ensuite déduit des montants inscrits aux allocations de base 43.01, activité 01, et 43.20, activité 02, du programme 2 de la division 14 du budget des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour 1993.

Article 18

Le présent arrêté produit ses effets le 1er janvier 1993.

Article 19

Le Ministre chargé des Pouvoirs locaux est chargé de l'exécution du présent arrêté.

- 1° het Nationaal Instituut voor de Statistiek voor wat betreft het aantal inwoners, het aantal inwoners van vreemde nationaliteit, de oppervlakte, de totale bebouwde oppervlakte, en het aantal en de ouderdom van de gebouwen;
- 2° het Ministerie van Financiën voor wat betreft de opbrengst van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en het kadastraal inkomen onderworpen aan de onroerende voorheffing;
- 3° de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij voor wat betreft de woningen.

Indien de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van dit besluit niet beschikbaar zijn voor de jaren bedoeld in de artikelen 7 tot 10 van dit besluit, worden de meest recente beschikbare gegevens in aanmerking genomen.

Artikel 14

Er worden aan de gemeenten driemaandelijkse voorschotten toegerekend op hun aandeel in de algemene dotatie. Die voorschotten worden gestort tijdens de tweede maand van de eerste drie trimesters. Zij zijn gelijk aan 25 pct. van het aandeel dat elke gemeente bekomen heeft in de algemene dotatie van het voorgaande jaar.

Artikel 15

De verdeling van de algemene dotatie wordt uiterlijk verricht tijdens de voorlaatste maand van het jaar waarop ze betrekking heeft.

Indien het aandeel van een gemeente kleiner is dan de som van de toegestane voorschotten wordt het verschil teruggevorderd door de naamloze vennootschap «Gemeentekrediet van België» die het afhoudt van het bedrag van de rekening van de betrokken gemeente.

Artikel 16

Het koninklijk besluit van 10 november 1982 tot vaststelling van de regelen inzake omslag van het deel van het Gemeentefonds dat aan de gemeenten van het Brusselse Gewest toevalt, gewijzigd bij de besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 8 maart 1990, 11 april 1991 en 23 juli 1992, wordt opgeheven.

Artikel 17

Voor 1993 is de algemene dotatie aan de gemeenten samengesteld uit de som van de bedragen ingeschreven op de basisallocaties 43.01, activiteit 01, en 43.20, activiteit 02, van programma 2 van afdeling 14 van de uitgavenbegroting van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest van 1993.

Het bedrag bedoeld in artikel 4 van dit besluit wordt afgetrokken van het bedrag ingeschreven op de basisallocatie 43.20, activiteit 02, van programma 2 van afdeling 14 van de uitgavenbegroting van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest voor 1993.

Het bedrag bedoeld in artikel 5 van dit besluit wordt vervolgens afgetrokken van de bedragen ingeschreven op de basisallocaties 43.01, activiteit 01, en 43.20, activiteit 02, van programma 2 van afdeling 14 van de uitgavenbegroting van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest voor 1993.

Artikel 18

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993.

Artikel 19

De Minister belast met de Ondergeschikte Besturen is belast met de uitvoering van dit besluit.

Annexe 2

Avis du Conseil d'Etat (19 novembre 1993) — L. 22.916/2

TEXTE OFFICIEUX TRANSMIS SOUS RESERVE D'EVENTUELLES MODIFICATIONS DE FORME

Suivant l'article 84, alinéa 2, introduit par la loi du 15 octobre 1991 dans les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, l'urgence qui permet au ministre de demander que l'avis de la section de législation soit donné dans un délai ne dépassant pas trois jours doit être spécialement motivé. En l'occurrence, elle ne l'est pas.

*
* *

Dans le bref délai qui lui est imparti, le Conseil d'Etat doit se borner à formuler les observations suivantes.

*
* *

Ainsi qu'il ressort du commentaire des articles 2 et 17 du projet,

« A partir du budget 1994 des dépenses de la Région, une seule allocation de base dénommée « dotation générale aux communes » remplacera l'ancien « Fonds des communes » (A.B. 14.12.43.01) et l'ancienne « Dotation complémentaire spéciale » (A.B. 14.22.43.020). Dans la mesure où le budget 1993 comprend encore deux allocations de base distinctes, le projet doit prévoir de manière précise le mode de répartition de ces deux allocations de base (article 17) ».

Le fondement légal du projet d'arrêté résiderait dans la disposition visée à l'alinéa 3 du préambule, soit l'article 9, § 4, alinéa 3, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, modifié par la loi du 28 juin 1989.

Cette disposition, qui constitue désormais l'article 12, alinéa 3, des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, est ainsi rédigée :

« Le budget général des dépenses fixe, s'il y a lieu, les conditions relatives aux dépenses. En l'absence d'une loi organique, tout subside doit faire l'objet dans le budget général des dépenses d'une disposition spéciale qui en précise la nature; ces subsides peuvent être octroyés aux conditions fixées par le Roi. »

Elle est applicable aux Communautés et aux Régions, en vertu de l'article 13, § 2, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles rendu applicable à la Région de Bruxelles-Capitale en vertu de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises, et de l'article 71, § 1er, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

A défaut d'ordonnance organique au sens de la législation sur la comptabilité de l'Etat, le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale ne peut, dès lors, arrêter les conditions d'octroi et de répartition des subventions constituant la « dotation générale aux communes », si ce n'est en vertu d'une disposition spéciale, qui en précise la nature, dans le budget général des dépenses.

L'article 8 de l'ordonnance du 10 décembre 1992 contenant le budget général des dépenses de la Région de Bruxelles-Capitale pour l'année budgétaire 1993 (1) autorise certes le Gouvernement à octroyer certaines subventions de fonctionnement et d'investissement à charge des allocations de base, figurant dans le budget administratif, qu'il énumère; ne sont cependant visés, sous la « Division 14 — Pouvoirs

(1) *Moniteur belge* du 2 mars 1993, pp. 4443 et suiv.

Bijlage 2

Advies van de Raad van State (19 november 1993) - L. 22.916/2

OFFICIEUZE TEKST ONDER VOORBEHOUD VAN EVENTUELE VORMWIJZIGINGEN

Volgens artikel 84, lid 2, door de wet van 15 oktober 1991 in de gecoördineerde wetten van de Raad van State ingelast, moet de spoedprocedure waardoor de Minister aan de afdeling wetgeving mag vragen een advies te geven binnen een termijn die niet meer dan drie dagen bedraagt, bijzonder gemotiveerd zijn. Hier is dit niet gebeurd.

*
* *

In de korte termijn die hem is toebedeeld, moet de Raad van State zich beperken tot de volgende opmerkingen.

*
* *

Zoals blijkt uit het commentaar van de artikelen 2 en 17 van het ontwerp,

« Vanaf de uitgavenbegroting 1994 van het Gewest, zal een enkele basisallocatie genoemd « algemene dotatie aan de gemeenten » het vroegere « Gemeentefonds » (A.B. 14.21.43.01) en het vroegere « bijzondere aanvullende dotatie » (A.B. 14.22.43.020) vervangen. In de mate waarin de begroting 1993 nog twee verschillende basisallocaties bevat, moet het ontwerp nauwkeurig de verdelingswijzen van deze beide basisallocaties bepalen (artikel 17) ».

Het ontwerp van besluit zou wettelijk steunen op de bepaling in lid 3 van het voorwoord, met name artikel 9, § 4, lid 3, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gewijzigd door de wet van 28 juni 1989.

Deze bepaling die voortaan artikel 12, lid 3, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit van 17 juni 1991 vormt, luidt :

« De algemene uitgavenbegroting bepaalt, zo nodig, de aan de uitgaven verbonden voorwaarden. Bij ontstentenis van een organieke wet, moet er voor elke toelage in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling zijn die de aard van de toelage preciseert; die toelagen kunnen worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning. »

Zij is van toepassing op de Gemeenschappen en op de Gewesten, krachtens artikel 13, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en krachtens de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen en van artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Bij gebrek aan een organieke ordonnantie in de zin van de wetgeving op de Rijkscomptabiliteit, kan de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bijgevolg slechts de voorwaarden vastleggen tot toekenning en verdeling van de toelagen die de « algemene dotatie aan de gemeenten » vormen, dan krachtens een bijzondere bepaling die er de aard van verduidelijkt in de algemene uitgavenbegroting.

Artikel 8 van de ordonnantie van 10 december 1992 houdende de algemene uitgavenbegroting van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor het begrotingsjaar 1993 (1) staat de Regering inderdaad toe werkings- en investeringssubsidies toe te kennen. Deze subsidies worden ingeschreven in de basisallocaties van de administratieve begroting die in het artikel worden opgesomd. Vallen echter niet onder

(1) *Belgisch Staatsblad* van 2 maart 1993, blz. 4443 en volgende.

locaux», ni la «dotation générale aux communes» dont le projet entend fixer les critères de répartition, ni le «fonds des communes», ni la «dotation complémentaire spéciale» auxquels elle se substituerait.

Pour ce qui concerne plus particulièrement ces deux derniers types de subventions, leur inscription sous la forme d'allocations de base au budget administratif ne peut tenir lieu de la disposition spéciale du budget général des dépenses que requiert, en l'absence d'ordonnance organique, l'article 12, alinéa 3, des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Le projet est, dès lors, dépourvu du fondement légal requis par cette disposition.

Il se recommande d'ailleurs, en l'espèce, de ne pas recourir au procédé préconisé, qui consisterait à régler, ainsi que le permet l'article 12, alinéa 3, précité, l'ensemble des conditions d'octroi et de répartition des subsides constituant la «dotation générale aux communes» sur la seule base d'une disposition spéciale à insérer dans le budget général des dépenses, puisqu'une telle disposition n'a qu'un effet annuel, alors que le projet tend à établir un cadre juridique permanent et que certaines de ses dispositions(1) sont en conséquence conçues et n'ont de signification que dans une perspective pluriannuelle; la création de la «dotation générale aux communes» et la détermination des critères de sa répartition devraient, dès lors, être organisées par voie d'ordonnance.

«Afdeling 14 — Lokale Besturen»: de «algemene dotatie aan de gemeenten» (via het ontwerp wil men de verdelingscriteria bepalen), het «gemeentefonds» en de «bijzondere bijkomende dotatie» die ze zou vervangen.

De inschrijving in de vorm van basisallocaties op de administratieve begroting, van vooral deze laatste twee soorten subsidies kan niet in de plaats komen van de bijzondere bepaling van de algemene uitgavenbegroting die, bij gebrek aan een organieke ordonnantie, wordt vereist in artikel 12, lid 3, van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit.

Het ontwerp heeft bijgevolg niet de door deze bepaling vereiste wettelijke basis.

In dit geval is het trouwens raadzaam geen beroep te doen op het aangeprezen procédé, dat erin zou bestaan, zoals het vermelde artikel 12, lid 3, toelaat, alle voorwaarden te regelen voor de toekenning en de verdeling van de subsidies die de «algemene dotatie aan de gemeenten» vormen, en dit enkel door een bijzondere bepaling in te voegen in de algemene uitgavenbegroting. Een dergelijke bepaling heeft immers slechts een jaareffect, terwijl het ontwerp ertoe strekt een vast juridisch kader te scheppen en sommige bepalingen(1) ervan zijn bijgevolg opgesteld in functie van een meerjarenperspectief en hebben slechts zin in dit perspectief. Een «algemene dotatie aan de gemeenten» en de criteria voor de verdeling ervan zouden bijgevolg in een ordonnantie moeten worden geregeld.

(1) Voir notamment les articles 2, 3, 12 et 14 du projet.

(1) Zie onder andere artikel 2, 3, 12 en 14 van het ontwerp.